

Opofferen (1992)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 24 juli 1992

Enkele uren voordat de Democratische Conventie in New York begon, kondigde president Bush het plan aan te stoppen met de productie van plutonium en verrijkt uranium voor militaire doeleinden. Dit horend, is mijn eerste gedachte: dat betekent één punt winst voor de pelgrims van de European Peace Pilgrimage (EPP) '92, die lopen vóór Indiaanse landeisen, tégen voortgaande kernexplosies en tégen uraniumwinning.

In Bush' mededeling zitten echter twee beperkingen die doen twijfelen aan de winst: het tijdstip, vlak voor het begin van de Conventie – het initiatief kan als stok tussen de benen van de mogelijke presidentskandidaat Bill Clinton zijn bedoeld, en hoeft nog geen wet te worden – en de toevoeging militaire doeleinden: geen plutonium en uranium meer voor kernwapens. Rest nog de productie voor de kerncentrales en daarvan hebben de inheemse volken in de Verenigde Staten alleen al ellende genoeg.

Uitgerekend op dat ene procent land van de uitgestrekte Verenigde Staten, waarop de 'Indianen' door de voormalige Europese kolonisten zijn teruggedreven, wordt uranium gewonnen. Met een religieus klinkende term zijn die winningsgebieden *national sacrificing area* genoemd: gebieden opgeofferd voor het algemeen belang. Dat daarbij de bewoners van die streken tegelijkertijd ook worden opgeofferd voor het algemeen belang, wordt er niet bij verteld.

Een Amerikaanse vriendin met wie ik daarover correspondeerde schreef: "We zijn ons er helemaal niet van bewust dat het land van de Indianen gebruikt wordt voor testen en uraniumwinning. Het is toch gebied van de overheid en zo verlaten. Ik vraag me af of daar wel mensen wonen."

Wat uraniumwinning teweeg breng, is met een Nederlands voorbeeld aan te geven om onze betrokkenheid bij die ramp te illustreren. Kerncentrale Borssele heeft, om een jaar te draaien, 90 ton uranium nodig. Slechts 0,5% van dit uranium is bruikbaar voor dit doel. Om 90 ton te winnen moet een afvalberg van 40.000 m² worden gemaakt. In de Verenigde Staten alleen al zijn er circa honderd kerncentrales.

Die afvalhopen stralen van de niet-buikbare uranium. De moord op de Indianen zonder bloedvergieten, met middelen die men niet ruikt, ziet, voelt of hoort, gaat door. Tot nu toe in elk geval ook voor onze veiligheid en welvaart.

